

FERHAT ATİK

**AŞKI KALEM
YAZMAZ Kİ
KİTAPTA BULASIN**

DESTEK
Yayınları

DESTEK YAYINLARI: 1800
TASAVVUF: 44

FERHAT ATİK / AŞKI KALEM YAZMAZ Kİ KİTAPTA BULASIN

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül
Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır
Editör: Özlem Küskü
Son Okuma: Devrim Yalkut
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Mesud Topal-Nursefa Üzüm Kalender
Reklam ve Tanıtım: Selen Çavuşoğlu-Işıl İlgit Şimşek

Destek Yayınları: Ağustos 2023
Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-441-968-3

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Tel. (0) 212 613 30 06

Destek Dukkan

AŞKI KALEM YAZMAZ Kİ KİTAPTA BULASIN

Kalbimle yazdım, kalbinle oku,
o zaman bulacaksın!

FERHAT ATİK

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ / 9

Benim Tasavvufum / 11

İlk Adım: Önyargılardan Arınmak / 14

Süreklilik / 17

Sevgi Dili ile Anlatmak / 19

Mülk Allah'ındır / 20

Akış / 22

Dört Kapı / 24

Önce Dini Kurallar / 28

Hatıra Tek Ayakkabı / 29

Makamlar / 31

Amaç Makamlara Ulaşmak Değil / 40

Tasavvuf Ne Değildir? / 42

Gelişimi Sürekli Kılmak / 44

“Ben” ve “Keşke” Dememek / 45

İçinizdeki Denetimci / 48

Perhizkâr / 50

Aşk: Sarmaşık / 52

Nasıl Arınacağız? / 54

Teslimiyet / 56

İyi Ahlak / 59

Denetleme Mekanizması / 62

Değişme / 64

İyilik / 67
Okulların Görevi / 69
Eleştiri / 71
Duygu ve Davranışları Yönetebilmek / 75
Kul Hakkı Tehlikesi / 77
Affetme Süreci / 79
Pollyannacılık / 81
Neden Affedeceğiz? / 83
Tasavvuf Gidenleri Getirmez / 86
Affetmenin Adımları / 89
Tövbe / 93
Tövbenin Türleri / 95
İstiğfar / 97
Tövbe Makul Olmalı / 101
Sadaka / 104
İnançlar ve İslam'ın Doğduğu Yer / 106
Allah'ın Varlığı / 110
Evren Kılavuzu / 116
Bir Olmak / 119
Tanrı, Yaratılmamış Olandır / 121
İyi de Kötü de Bu Evrenin İçinde / 124
Allah Tevazu Örneği Veriyor / 125
Adalet / 128
Betimlemeleri Doğru Anlayın / 131
Tanrı'yı Hatırlamak / 134
Evrenin Yaşı / 137

İnsanın İçindeki Enerji / 139
Kader Deyince / 141
Hakikat ve Teslimiyet / 144
Allah'ı Anlamak / 147
Kavuşma Yolculuğu / 151
Yas Tutmak / 154
Yas Sürecinin Aşamaları / 156
Kültürel Farklılıkların Etkisi / 160
Yas İçin İdeal Süre / 162
Toplumsal Yasların Bitmesi Daha Zordur / 164
Acı Tamamen Geçmez / 165
Sağlık ve Anılar da Önemli / 168
Tasavvufta Yas / 171
Bağlantılı Nesnelere / 176
Yas Sürecinde Kendini Rahatlatma Yolları / 179
Yas Ne Zaman Sorun Haline Gelir? / 183
Ne Kadar Uzarsa O Kadar Geç Biter / 185
İşaretler / 187
Evrenin Dili / 192
Ego, Hastalıklarımı Sizden Saklar / 195
Algıda Seçicilik / 199
Bir İş Biter Başkası Başlar / 201
Hemen Olsun! / 204
Pür Nefes / 208
Karşıdan Yansıyanlar / 209
Durmayı Bilmek / 212

Öz Birey Olmak / 216
Bir Enerji Geliyorsa / 220
Geçmişte Bırakmak / 222
Farkındalık Boyutu Artarken / 225
Düşmez Kalkmaz Bir Allah / 227
Status Quo / 230
İnsanlar Değişmez Ama... / 233
Hepimizin Bildiği Sır / 235
Yan Etkiler / 238
Coğrafya Sizi Etkiler / 242
Rüyalar / 244
Rüyalar ve Büyük Sır / 249
Rüyalar Gerçek Olsa / 252
Bakış Açısı / 256
Reenkarnasyon / 262
Boyutlar ve Sicim / 267
Aradığımız ve Bulduğunuz / 269
Bütünlenme / 274
Tekâmülde Kendini Eğitimcinin Önemi / 277
Kontrolsüz Grupların Tehlikesi / 280
Sebepsiz Yasak Olmaz / 282
Son Durak Değil / 284
Dua / 288
Aşkî Kalbimle Yazdım: El Vedud Sırları / 291
Efendimiz'den 9 Nasihat / 293
KAPANIŞ / 295

GİRİŞ

Temelde, evrenin büyüklüğüne bakarsanız, insanın onun içinde ne kadar küçük bir canlı olduğunu görürsünüz. Hatta sadece Samanyolu Galaksisi'ni bırakın, Dünya gezegeni ile karşılaştırıldığımızda bile, mikroskopla dahi görülmemize imkân olmayacak kadar küçük varlıklarız.

Öte yandan bir bakteri, bir virüs için ise muhtemelen Samanyolu Galaksisi kadar büyük görünüyoruz olsa gerek... Görecelik meselesi...

Allah'ın yarattıkları içinde çok müstesna bir yerde olduğuna inandığımız insan, bu nedenle hem çok anlaşılır hem de çok anlaşılmasız bir canlı... Evrenin bir yerinde biz insanlar, her insanın içinde ise bir evren var.

Bu kadarla sınırlı da değil, fiziksel bedenimizin yanında bir de “varlığımızı” idrak ettiren bir yanımız daha var ki asıl kafa yordduğumuz, üzerine düşündüğümüz ve muhtemelen yüzyıllardır insanların düşündüğü ve daha da düşünmeye devam edeceği mesele de burası...

Her insanın içinde, derinliklerinde bir evren yatar. Bu evrenin labirenti andıran karmaşık koridorlarında yol bulmak kolay değildir. İnsanın derinliklerine inildikçe hem en basit hem de en karmaşık yapılarla karşılaşırız.

Belki de bu nedenle insanlar, günlük yaşamda ne olursa olsun, ne kadar sistemli ve yalınlaşmış bir hayat yaşarlarsa

yaşasınlar, yine de içlerindeki labirentlere yönelmeyi, burada ilerlemeyi, keşfetmeyi bırakamıyorlar.

İnsana insanı anlatan, insana yaşamı kolaylaştırmayı ve anlamlı hale getirmeyi hedefleyen tasavvuf da bu insanın derinliklerindeki seyahatin pusulalarından biri.

Bu kitabımızda, tasavvuftan yola çıkarak, yine insanlara faydalı olabilecek bilgi birikiminden kıyımlar vermeye çalıştık. Bilgi, sonu olmayan bir birikim ve her insan, onun hem üreticisi hem de kullanıcısı. Yaşadıkça bilgiyi üretiyor, buldukça onu kullanıyoruz. Bilgi, öyle kıymetli ki bir kıyım bile heba edilmemeli. Bu kitapta da naçizane, bulabildiğimiz her bir kıyımlıyı sizin için derledik.

Diliyorum ki sizin için, bizim için ve bütün için hayırlı olsun.
Aşk ile...

Benim Tasavvufum

“Şükretmek, en büyük olumlama dır. Olumlama ise, tüm kararlarımızın sonucunu, mutlulukla karşılayabilmektir. Hayat böyle daha güzel.”

Tasavvufun çok fazla tanımı vardır ancak son zamanlarda insanlara en iyi gelen tanımıyla başlamak belki de en iyisi olacaktır. Tasavvuf, İslam'dan çok önce var olan, binlerce yıldır insan hayatında yer bulan fakat en etkili gücünü İslam'la bulmuş bir hayata bakış açısıdır.

İnsanlar olarak kendimize ait şeyleri değiştirmek zor olsa da değişimin önemini biliriz. Bilinçaltımız, egomuz ya da bir başka deyişle nefsimiz, bizi bulunduğu yerde tutmaya, değişmeyen biri olmaya zorlar. Biz de nefsin elinden kurtulmaya, onunla yaşarken ona rağmen kendimizi olumlu yönde değiştirmeye çalışırız. Biliriz ki nefsin varlığı da sebepsiz değildir. Onun da bir misyonu, bir varoluş sebebi vardır.

Tasavvufa yönelen, sufiliği tercih eden insanlar, yaratılışın ilk adımı olan “Beni bil!” anlayışından hareket ederler. Kimdir bunu emreden? Yaratıcı: Allah (c.c.)... Sufiler için onun yolunda gitmek, hayatın anlamıdır. Yaşanan her şeyin temelinde yüce yaratıcının etkisi olduğunu bilir, ona teşekkür etmeleri gerektiğinin bilinciyle yaşarlar. Teşekkür makamı, zavallı dünya hayatına gerekli mutluluğun dozunda alınabilmesini

sağlar. Bu yolda ilerlemekte olan insanın bileceği en önemli şey ise tezkiye, yani arınmadır...

Sufiler, bunu ney ile anlatırlar. Doğup büyüdüğüm ülkem Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC), ney yapımında kullanılan en iyi kamışların yetiştiği yedi ülkeden biri olarak bilinir.

Kamışlar, sıradan bir derenin, sıradan bir suyun içinde büyür. Düz olması gerekir ve ona yapılan ilk işlem, köklerinden koparılmasıdır. Tutunduğu, bağlı olduğu şeyleri bırakarak işe başlar. Bunu insan olarak düşünürseniz, dünya hayatında tutunduğumuz, “birakamam” sandığınız şeylerden kopmayı ifade eder. Bu kopuşu, dünya hayatından elini eteğini çekmek, eş, dost, ahbaptan ayrılmak, inzivaya çekilip sosyal yaşamdan kaçmak olarak düşünmemek gerekir. Tabii ki insan olarak etrafınızda insanlar, dostlarınız olacaktır. Burada köklerinden kopmakla kastedilen, onlarla olan ilişkilerinize yönelik bir düzenlemeyi ifade eder. Deyim yerindeyse, “arkadaş olmayı” bırakmak değil, “arkadaşa bağımlılığı” bırakmaktır. Yalnız kalmak, inzivaya çekilmek değil, yaşamın gerçek anlamını unutmadan yaşamaktır. Yoksa, dostluklar da, aile de, arkadaşlar da, sosyal bir yaşam içinde olmak da çok kıymetlidir.

Ney, köklerinden ayrılır ve sonrasında içinden hava geçebilmesi için bütün halkaları temizlenir. Ardından ilk hava gelir; bir ucundan girer, diğer ucundan çıkar. Bu, Allah'ın kendi ruhundan insanlara üflemesini simgeler. Bir parça toprak idik ve onun üflemesiyle can bulabildik.

Sonra bir şekillendirme süreci başlar. Üzerinde delikler açılır, bekletilir, ısıtılır, soğutulur, tekrar ısıtılır, tekrar soğutulur ve düzeltilir. Bunu dünyada bir insanın eğitilmesi, kimi zaman olumsuz, kimi zaman güzel olaylarla terbiye edilmesi, gelişmesi ve olgunlaşması gibi düşünebilirsiniz. Sonunda fazlalıklar alınır ve ney, en ideal şekline kavuşur. Bembeyazdır ama yıllarca

üflenecek ve simsiyah bir renge dönüşecektir. Bu da insanların çektiği çileyi temsil eder ve sonunda insan kemale erer.

Bu örnekte anlatılmak istendiği gibi, tasavvuf size dertsiz bir hayat sağlamaz. Tasavvufta aranan dertsiz, tasasız bir hayat değildir. Derdinizle başa çıkmayı anlatır. Kaygınızla baş edebilmeyi, derdinizi, kaygınızı yönetebilmeyi öğrenmenizi hedefler.

İlk Adım: Önyargılardan Arınmak

“Yargıda adalet mümkündür, ancak önyargı adalet içermez.”

Sufilerin arındığı ilk şey, önyargılardır.

Basit ve kolay bir durum değildir ama yapılması zordur. Hayat boyu oluşturduğunuz yargılar, edindiğiniz önyargılar, son nefesinize kadar size eşlik edecektir. Fakat tasavvuf yoluna girdiyseniz, ilk bırakmanız gereken budur.

Biraz kendinizi gözlemediğinizde fark edeceksiniz ki hayatınız boyunca bilgi edinmeden fikir edindiğiniz epeyce konu vardır. Bunlar, sizde önyargı oluşturmuş, böylece birçok konu ve kişi hakkında kalıplaşmış bazı düşünceler sizi esir almıştır.

Bu önyargılardan kurtulmak için tasavvuf, yüce yaratıcıyı anmanızı ister. Allah'ı düşünmek, önemli adımlardandır çünkü yargılayacağınız, önyargılı davranacağınız her insan, her mahluk, Allah (c.c.) tarafından yaratılmıştır. Allah'ın varlığıdır onlarda tecelli eden. Mademki böyle, önyargı aslında kime karşı yönelmiştir? Temelde Ahmet'e, Mehmet'e değil, onu yaratana karşı önyargılısınızdır. Tasavvuf, bu nedenle önyarguları bırakmanızı şart koşar.

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'den (s.a.v.) filozoflara kadar hemen herkesin dile getirdiği bir gerçeği hatırlayalım: Mutluluk, her gün yeni bir şey öğrenmektir. Bu nedenle Peygamber Efendimiz, “İki günü eşit olan zarardadır...” buyurmuştur.

Öğrenmek, yeni bir bilgi edinmek, insanı mutlu eder çünkü hayatımıza bir şey katar. Aldığınızı hayatınıza yansıtabilmenizde mutlu olduğunuzu görürsünüz. O bilgiyi alır ve kullanırsınız. Eğitimin temeli de budur. Yani size bir şey ezberletmek değil, hayatınızda kullanacağınız bir bilgi vermektir. Cehalet de okula gitmemek değil, öğrendiklerini yaşama katamamaktır. Diğer türlü zaten o faaliyet eğitim olmaz. Nitekim, diploması olan herkesin eğitilmiş olduğunu bilirsiniz. Mesela bir kişi profesördür ancak eşine şiddet uygulamaktadır. Onun eğitilmiş olduğu söylenebilir mi?

Bir şeyi öğreniyorsanız, bu, hayatınızda bir şeyi değiştirmelidir ve mümkünse, olumlu yönde olmalıdır. Yoksa olumsuzluklar, karakteriniz haline gelmeye başlar.

Uzmanlar, bir çocuğun karakterinin yedi yaşına kadar oluştuğunu söyler. Çocuk doğar, çevresinden konuşma, yürüme, beslenme gibi temel becerileri öğrenir; bunun yanı sıra onun kişiliğini oluşturacak temel kodları da ailesinden başlayarak çevresinden alır ve yedi yaş civarında, belirli bir karaktere kavuşmuş olur. Atalarımızın “Yedisinde neyse, yetmişinde de odur” dediği durum aslında budur... Eğer o yaşta kıskanç ise hayatı boyunca kıskanç olacak, kavgacıysa kavgacı olarak yaşayacak, olumlu bakış açısına sahip olabiliyorsa, huzurlu görünüyorsa öyle devam edecektir. Bunu değiştirebilecek tek şey ise eğitimidir.

Okul, bu noktada devreye girer. Onu aileden başlayarak şekillendirmek, olumlu düşünen, huzurlu yaşayan ve diğer insanlara zarar vermeyen bir birey haline getirebilmek adına eğitim verilir. Eğitimin amacı, bir karakter değişikliği yapmak değildir. Herkesin karakteri zaten oluşmuştur ama bunu doğru şekilde kullanmayı öğretmek amaçtır.

Tasavvufta da hedef budur. Her insanda nefis var ve her insanın bir karakteri bulunuyor. Burada kıskanç birini kıskanç

olmayan birine dönüştürmek değildir hedef. Kıskanç birinin o kıskançlığı dizginlemesini öğretmektir. Ona farklı bir bakış açısı kazandırarak, kıskançlıktan nasıl uzak durabileceğini anlatmaktadır.

İslam'ın ilk emri, "Oku!"¹emridir. "Yaratan Rabb'inin adıyla oku! O, insanı alaktan (boşlukta tutunan zigottan) yaratmıştır. Oku! Kalemle (yazmayı) öğreten, (böylece) insana bilmediğini bildiren Rabb'in sonsuz kerem sahibidir."

Üstelik bunu "ümmi" olan yani okuma yazması olmayan Peygamber Efendimize söyler. Kuran, öyle mükemmel bir kitaptır ki onda hiçbir şey tesadüf değildir. İlk emrin "Oku!" olması da rasgele değildir.

Burada "oku" ile kastedilen, "anlamak" fiilidir çünkü Kuran'ın kâğıtlara yazılıp kitap formuna sokulması, daha sonra olacaktır. Bu bir kalp mesajı, bir rabıttır.²

Yedi yaşına kadar karakter oturur ama insan, eğitimle bunu kontrol etmeyi bilir. Yedi yaşında olduğu gibi kıskanç olmak zorunda değildir. Her an yeni bir şey öğrenip kendini kontrol edebilir. Doğru ile yanlış olanın arasındaki farkı anlayıp doğru olanı seçebilir.

1. Alak Suresi, 1. Ayet. Kuran. "Yaratan Rabb'inin adıyla oku." Diyanet İşleri Başkanlığı tefsiri.

2. Bağlanma, birleşme.

Süreklilik

“Ahengini kaybeden yolda kalır, ilerleyemez.”

Bir insan, tasavvuf yolunda ilerleyecekse, yapması gereken şeylerden biri de kalbinde Allah (c.c.) inancını “sürekli” hale getirmektir. Kırk yılda bir, bayramdan bayrama değil, hayatın her anında, her evresinde bunu yaşmalıdır.

Allah (c.c.) inancını yaşamak, elinde tespihle dolaşp sürekli onu çekmek de değildir. Eğer İstanbul’da, Topkapı Sarayı içinde korunan Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) ve diğer peygamberimize ait eşyaları (Kutsal Emanetler) görme imkânı bulabildiyseniz, orada tespih bulunmaması dikkatinizi çekmiştir. Allah (c.c.), sayı ile değil hal ile anılır. Her an anılır, her an o görüyormuş, onun rızası gözetiliyormuş gibi, daha da kıymetlisi, “en sevgili olduğu için”, onun hoşuna gitmeyecek bir şeyi yapmaktan kaçınarak anılır.

Geleneksel olarak insanlar, zikir yani Allah’ı anmayı da sayıyla yapmaya meyillidir. Bu nedenle kimileri her gün belli bir sayı kadar anmayı tercih edebilir ve hemen herkes de belli sayılar üzerinde durur. Ancak böyle standart, herkese uygun sayılar yoktur. Herkes, kendince dünyaya bakar ve Allah’ın nasıl tecelli ettiğini görerek, onunla birlikte yaşama arzusu ile dilediğince anar. Bu, bazen bir çiçek görüp Allah’ın onu nasıl güzel yarattığını idrak ederek olur, bazen bir yetim görüp başını okşayarak,